



Sygn. akt II PK 261/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska (przewodniczący)

SSN Halina Kiryło

SSN Dawid Miąsik (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa T. Z.
przeciwko Wojskowej Prokuraturze Okręgowej w [...]
o ustalenie i wynagrodzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 października 2015 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w [...]
z dnia 11 kwietnia 2014 r.,

oddala skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem z 9 grudnia 2013 r., orzekł, że T. Z. (powód) niezmiennie, także po dacie 3 kwietnia 2013 r., przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce awansowej siódmej i zasądził od Wojskowej Prokuratury

Okręgowej (pозwana) na jego rzecz kwoty wykazane w wyroku wraz z odsetkami od dat w wyroku wskazanych.

Sąd pierwszej instancji uwzględnił, że powód z dnia 1 maja 2008 r. został powołany na stanowisko prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w [...]. Od 7 maja 2008 r. do 20 kwietnia 2009 r. powód był delegowany do pełnienia obowiązków służbowych w Wydziale II [...]. Z dniem 20 kwietnia objął stanowisko służbowe prokuratora Wydziału [...] Prokuratury Okręgowej z wynagrodzeniem zasadniczym w stawce awansowej siódmej, z zastosowaniem mnożnika 2,75 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, tj. w wysokości odpowiadającej wysokości wynagrodzenia zasadniczego na stanowisku prokuratora prokuratury apelacyjnej.

Z dniem 1 kwietnia 2013 r. na mocy Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie - Regulamin wewnętrznego urzędowania wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury z dnia 27 lutego 2013 r. (Dz.U. z 2013 r., poz. 347) Wydział [...] Wojskowej Prokuratury Okręgowej został zniesiony. W konsekwencji tej reorganizacji, powód został wyznaczony z dniem 3 kwietnia 2013 r. na stanowisko służbowe prokuratora Wydziału Śledczego Wojskowej Prokuratury Okręgowej, z wynagrodzeniem zasadniczym ustalonym pismem z dnia 12 kwietnia 2013 r., w stawce czwartej awansowej, z zastosowaniem mnożnika 2,36 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, tj. w wysokości odpowiadającej wysokości wynagrodzenia zasadniczego dla stanowiska prokuratora prokuratury okręgowej.

Sąd Rejonowy uznał, że istota przedmiotu sporu sprowadza się do odpowiedzi na pytanie, czy przeniesienie powoda na stanowisko służbowe prokuratora w Wydziale Śledczym Wojskowej Prokuratury Okręgowej uprawniało do obniżenia jego dotychczasowego wynagrodzenia, pobieranego z tytułu pracy na stanowisku służbowym prokuratora w Wydziale [...] Wojskowej Prokuratury Okręgowej. W wyniku przeniesienia na stanowisko służbowe w Wydziale Śledczym Wojskowej Prokuratury Okręgowej, wynagrodzenie zasadnicze obniżono ze stawki siódmej do stawki awansowej czwartej. W konsekwencji należało rozstrzygnąć, czy wyższe wynagrodzenie stanowiło dodatek funkcyjny, czy też przysługiwało powodowi na stałe.

Sąd pierwszej instancji przyjął ostatecznie, że powód zyskał na stałe prawo do otrzymywania wynagrodzenia w stawce awansowej siódmej, przewidzianej dla stanowiska prokuratora prokuratury apelacyjnej. Przepis art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz.U. Nr 270, poz. 1599 ze zm.) wprowadza zasadę, że wysokość wynagrodzenia prokuratorów zajmujących równorzędne stanowiska prokuratorskie jest co do zasady równa, a różnicuje je staż pracy lub pełnione funkcje. Jednakże w przypadku prokuratora prokuratury wojskowej w komórce organizacyjnej do spraw przestępczości zorganizowanej ustawodawca przyjął, że stanowisko takie jest równorzędne pod względem wynagrodzenia i uposażenia ze stanowiskiem prokuratora prokuratury apelacyjnej (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 lipca 2012 r. w sprawie ustalenia szczegółowego wykazu stanowisk i funkcji prokuratorów i asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury równorzędnych pod względem wynagrodzenia i uposażenia ze stanowiskami i funkcjami prokuratorów i asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, dalej jako Rozporządzenie z dnia 3 lipca 2012 r., Dz.U. z 2012 r., poz. 825).

Sąd Rejonowy orzekł, że w pionie prokuratury wojskowej nie ma odpowiednika szczebla prokuratury apelacyjnej. Wydział [...] został w powszechnym pionie prokuratury usytuowany na szczeblu prokuratury apelacyjnej. Tożsamy pod względem zakresu obowiązków wydział został wydzielony w wojskowej prokuraturze okręgowej. Z uwagi na analogiczny zakres obowiązków, zrównano przysługujące prokuratorom pracującym w tych wydziałach wynagrodzenia z wynagrodzeniami prokuratorów prokuratury powszechnej w wydziałach [...]. Sąd pierwszej instancji uznał, że ustawodawca w żadnym akcie prawnym nie przyjął, że pełnienie obowiązków w wydziale [...] jest funkcją. W związku z wykonywanymi obowiązkami w tych wydziałach nie przyznano prokuratorom dodatku funkcyjnego, tylko zrównano ich pod względem wynagrodzenia z prokuratorami apelacyjnymi. Nie można w rezultacie przyjąć, że wynagrodzenie w siódmej stawce awansowej przysługiwało powodowi wyłącznie w związku z pełnieniem funkcji. W ocenie Sądu pierwszej instancji ustawodawca z chwilą utworzenia w wojskowej prokuraturze okręgowej wydziału [...] zakładał stałość takiej organizacji w strukturze prokuratury wojskowej, dlatego próżno

poszukiwać rozwiązania kwestii wynagrodzenia takiego prokuratora w ustawie o prokuraturze po likwidacji wydziałów [...].

Sąd Rejonowy podkreślił również, że w obowiązującym stanie prawnym brak przepisów przewidujących możliwość obniżenia wynagrodzenia prokuratorowi. Zdaniem Sądu nabycie określonej stawki wynagrodzenia odbywa się na stałe, a jej zmiana możliwa jest jedynie w górę. Sąd pierwszej instancji uznał jednocześnie, że wynagrodzenie ustalone dla powoda, jako pracownika komórki organizacyjnej prokuratury właściwej [...], stanowi jego prawo nabyte, które jako takie korzysta ze szczególnej ochrony prawnej.

Apelację od wyroku wniosła pozwana, zaskarżając go w całości. Skarżonemu wyrokowi pozwana zarzuciła naruszenie prawa materialnego, tj. art. 62 ust. 1ea ustawy o prokuraturze oraz Rozporządzenia z dnia 3 lipca 2012 r., poprzez błędną wykładnię polegającą na ustaleniu, że powodowi, jako prokuratorowi wojskowej prokuratury okręgowej, po zakończeniu wykonywania zadań we właściwej komórce [...], przysługuje w dalszym ciągu, po dacie 3 kwietnia 2013 r., wynagrodzenie zasadnicze w stawce awansowej siódmej.

Powód, w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy Wydział Pracy wyrokiem z 11 kwietnia 2014 r., zmienił zaskarżony wyrok w punktach 1 i 2 w ten sposób, że powództwo oddalił.

Sąd drugiej instancji nie podzielił stanowiska Sądu Rejonowego, zgodnie z którym obowiązujące przepisy ustawy o prokuraturze oraz Rozporządzenia z dnia 3 lipca 2012 r. nie stanowiły wystarczającej podstawy do ustalenia powodowi wynagrodzenia zasadniczego od dnia 3 lipca 2013 r. na poziomie czwartej stawki awansowej, tj. według zasad wynagradzania prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej. Bezspornym jest, iż powód w okresie spornym nie posiadał statusu prokuratora wojskowej prokuratury apelacyjnej, a zgodnie z art. 62 ust. 1 ustawy o prokuraturze wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów zajmujących równorzędne stanowiska jest równe.

Sąd drugiej instancji podkreślił także, że powód zajmuje stanowisko prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej nie będąc oficerem, stąd do zasad jego wynagradzania zastosowanie znajduje przepis art. 116 ust. 5 ustawy o prokuraturze, zgodnie z którym uposażenie, o którym mowa w ust. 4, oraz

wynagrodzenie prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, niebędących oficerami, jest równe wynagrodzeniu prokuratorów oraz asesorów w równorzędnych powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury. Prokurator Wojskowej Prokuratury Okręgowej posiada ustawowo zagwarantowane prawo do wynagrodzenia zasadniczego, według zasad przewidzianych dla prokuratora prokuratury okręgowej. Zgodnie z art. 62 ust. 1a ustawy o prokuraturze pochodna stawek awansowych, których wysokość ustala się z zastosowaniem mnożników podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego, które dla prokuratorów prokuratury okręgowej, na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 kwietnia 2010 r. w sprawie wynagrodzenia zasadniczego prokuratorów oraz wysokości dodatków funkcyjnych przysługujących prokuratorom (Dz.U. z 2010 r. Nr 56, poz. 339), kształtuje się na poziomie od czwartej do ósmej stawki awansowej. W ocenie Sądu drugiej instancji przywołane rozwiązania ustawowe uprawniają do przyjęcia poglądu, iż wynagrodzenie zasadnicze prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury jest tylko i wyłącznie zależne od stanowiska prokuratora, które aktualnie zajmuje i odpowiada wynagrodzeniu zasadniczemu na równorzędnym wobec niego stanowisku prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury. Osoba zajmująca stanowisko prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej posiada zatem prawo do wynagrodzenia zasadniczego prokuratora prokuratury okręgowej.

Sąd Okręgowy orzekł, że przepisy Rozporządzenia z dnia 3 lipca 2012 r. na zasadzie wyjątku przewidują szczególne sytuacje, w których wskazane w rozporządzeniu określone stanowisko prokuratora w wojskowej jednostce organizacyjnej prokuratury uprawnia do uzyskania wynagrodzenia na zasadach przewidzianych dla prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury. Przepisy rozporządzenia przewidują rozwiązanie szczególne, a jednocześnie tymczasowe, w ramach którego wskazane w rozporządzeniu, enumeratywnie wymienione stanowiska prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, uprawniają do uzyskania wynagrodzenia na innych, korzystniejszych zasadach, niż reguła ustawowa, o której mowa powyżej. W ocenie Sądu drugiej instancji powód uzyskał na czas skierowania do pełnienia obowiązków w komórce właściwej [...] szczególne uprawnienie do korzystniejszych zasad

ustalania wynagrodzenia, jednakże skierowanie do pełnienia obowiązków w takim wydziale nie oznaczało zmiany statusu powoda, jako prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej.

Sąd drugiej instancji nie podzielił stanowiska Sądu Rejonowego, dotyczącego braku podstaw prawnych do obniżenia powodowi zasad ustalania wynagrodzenia zasadniczego z siódmej do czwartej stawki awansowej, bowiem wynagrodzenie zasadnicze powoda jest uzależnione bezpośrednio od zajmowanego przez niego stanowiska prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej. Tylko na czas pełnienia obowiązków w komórce właściwej [...] powód zyskał uprawnienie do wyższego wynagrodzenia. Z chwilą zaprzestania pracy w tej komórce samoistnie odpadła podstawa prawna do ustalania wysokości jego wynagrodzenia na warunkach korzystniejszych i powód wrócił z mocy prawa do zasad wynagradzania, które obowiązują na zajmowanym przez niego stanowisku. Sąd Okręgowy orzekł, że w przypadku powoda nie można mówić o ochronie praw nabytych. Przepisy Rozporządzenia z dnia 3 lipca 2012 r. przewidują korzystniejsze zasady wynagradzania tylko na czas zajmowania stanowiska prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej w komórce organizacyjnej właściwej [...]. Powód utracił prawo do wyższego wynagrodzenia z momentem zakończenia pełnienia przez niego obowiązków w tej komórce.

Powód zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego skargą kasacyjną w całości, zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego, poprzez błędną wykładnię oraz niewłaściwe zastosowanie przez nieuwzględnienie wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności, a w szczególności art. 62 ust. 1 pkt 1ea ustawy o prokuraturze, w zakresie, w jakim zastosowanie powołanego przepisu stanowi podstawę do ustalenia powodowi wynagrodzenia w stawce siódmej w związku z likwidacją Wydziału [...] Wojskowej Prokuratury Okręgowej, w której powód był zatrudniony i w którym przysługiwało mu wynagrodzenie w tej stawce.

Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w całości i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu sądowi. Wniósł także o rozpoznanie sprawy również pod jego nieobecność.

Pozwana w odpowiedzi na skargę kasacyjną powoda wniosła o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga kasacyjna powoda nie ma uzasadnionej podstawy.

Stosownie do art. 116 ust. 2 pkt 2 ustawy o prokuraturze, stanowiskami równorzędnymi prokuratorów w powszechnych i wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury są stanowiska w prokuraturze okręgowej i wojskowej prokuraturze okręgowej. Zgodnie zaś z art. 62 ust. 1ea ustawy o prokuraturze „jeżeli przed objęciem stanowiska prokuratorskiego prokurator zajmował inne, odpowiednio równorzędne, stanowisko prokuratorskie lub sędziowskie, na obejmowanym stanowisku przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce nie niższej od stawki, w której przysługiwało mu na stanowisku zajmowanym poprzednio”.

Odnosząc treść powołanych wyżej przepisów prawa do okoliczności faktycznych niniejszej sprawy należy przypomnieć, że powód został powołany na stanowisko prokuratora w dniu 20 marca 2008 r. Na podstawie tego aktu powołania objął stanowisko prokuratorskie w Wojskowej Prokuraturze Okręgowej. Jako prokurator tej jednostki prokuratury wojskowej powód został delegowany na czas określony, rozkazem dziennym z 8 maja 2008 r., do wykonywania zadań służbowych w Wydziale [...] Wojskowej Prokuratury Okręgowej. Delegacje te dwukrotnie przedłużano. Rozkazem dziennym z 18 kwietnia 2009 r. powodowi, jako prokuratorowi Wojskowej Prokuratury Okręgowej, polecono objąć stanowisko służbowe w tym wydziale Wojskowej Prokuratury Okręgowej. Następnie, w związku ze zniesieniem z dniem 1 kwietnia 2013 r. Wydziału [...] Wojskowej Prokuratury Okręgowej, rozkazem dziennym z 27 marca 2013 r. wyznaczono powodowi stanowisko służbowe w Wydziale Śledczym wspomnianej prokuratury. Z powyższego wynika, że przez cały powyższy okres powód zajmował stanowisko prokuratorskie w Wojskowej Prokuraturze Okręgowej jako prokurator tej prokuratury. Zmianie ulegały jedynie stanowiska służbowe (obowiązki służbowe)

wykonywane przez powoda w różnych jednostkach organizacyjnych tej Wojskowej Prokuratury Okręgowej.

Już z tego powodu należy uznać skargę kasacyjną powoda za nieuzasadnioną. Przez pracę na danym stanowisku prokuratorskim należy bowiem rozumieć pracę wykonywaną na stanowisku zajmowanym zgodnie z uzyskanym powołaniem, zaś pod pojęciem „stanowiska prokuratorskiego odpowiednio równorzędnego” należy rozumieć stanowisko prokuratorskie w innej jednostce prokuratury tego samego rzędu (uchwała Sądu Najwyższego z 8 grudnia 2005 r., I PZP 3/05). Powód, wykonując poszczególne wymienione powyżej rozkazy dzienne, nie obejmował „innego odpowiednio równorzędnego stanowiska prokuratorskiego”, lecz wykonywał pracę na stanowisku prokuratorskim w Wojskowej Prokuraturze Okręgowej, zgodnie z aktem powołania.

W dalszej kolejności Sąd Najwyższy uwzględnił, że zgodnie z art. 116 ust. 6 ustawy o prokuraturze Rada Ministrów została upoważniona do określenia szczegółowego wykazu „stanowisk i funkcji prokuratorów i asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury równorzędnych pod względem wynagrodzenia i uposażenia ze stanowiskami i funkcjami prokuratorów i asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, mając na względzie zakres wykonywanych przez prokuratorów i asesorów czynności służbowych”. W wykonaniu tej delegacji ustawowej Rada Ministrów wydała Rozporządzenie z dnia 3 lipca 2012 r. Rozporządzenie to, jak wynika z jego tytułu oraz treści delegacji ustawowej, zrównuje wymienione w nim stanowiska i funkcje prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury ze stanowiskami i funkcjami prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury jedynie pod względem wynagrodzenia. Na mocy Rozporządzenia z dnia 3 lipca 2012 r., nie doszło do zrównania statusu prokuratorów wojskowych prokuratorów okręgowych wykonujących czynności służbowe w wydziałach [...] z prokuratorami prokuratorów apelacyjnych, w których to jednostkach prokuratury powszechnej działały tego rodzaju wydziały. Rozporządzenie z dnia 3 lipca 2012 r. nie uznaje wymienionych powyżej stanowisk prokuratorskich za równorzędne w rozumieniu art. 62 ust. 1ea ustawy o prokuraturze, ponieważ kwestię równorzędności stanowisk w prokuraturze wojskowej i prokuraturze powszechnej normuje art. 116 ust. 5 ustawy o

prokuraturze. Zgodnie z jego treścią prokurator wojskowej prokuratury okręgowej zajmuje stanowisko równorzędne stanowisku prokuratora prokuratury okręgowej. Rozporządzenie z dnia 3 lipca 2012 r. wywoływało jedynie ten skutek, że prokurator wojskowej prokuratury okręgowej, wykonujący obowiązki służbowe w komórce organizacyjnej właściwej [...], otrzymywał wynagrodzenie równe wynagrodzeniu pobieranemu przez prokuratora prokuratury apelacyjnej. Zrównanie to dotyczyło tylko i wyłącznie wynagrodzenia za wykonywaną pracę. Dlatego wynagrodzenie ustalane według zasad obowiązujących dla prokuratorów powołanych na stanowiska prokuratorów w prokuraturze powszechnej na szczeblu prokuratury apelacyjnej przysługiwało prokuratorowi wojskowej prokuratury okręgowej, który zgodnie z rozkazem objął obowiązki służbowe w Wydziale [...] Wojskowej Prokuratury Okręgowej, tylko przez czas wykonywania obowiązków służbowych w takiej jednostce organizacyjnej Wojskowej Prokuratury Okręgowej. Tylko przez ten okres taki prokurator wykonywał czynności służbowe, które odpowiadały czynnościom służbowym prokuratorów prokuratury apelacyjnej, wykonującym pracę w takiej jednostce organizacyjnej prokuratury powszechnej. Przedstawiona powyżej wykładnia przepisów Rozporządzenia z dnia 3 lipca 2012 r. znajduje potwierdzenie w treści delegacji ustawowej, z której wynika upoważnienie Rady Ministrów do uwzględnienia zakresu czynności wykonywanych przez prokuratorów przy określaniu stanowisk równorzędnych pod względem wynagrodzenia.

Sądy obu instancji trafnie zwróciły uwagę, że unormowanie przewidziane w Rozporządzeniu z dnia 3 lipca 2012 r. było konsekwencją usytuowania wydziałów ds. przestępczości zorganizowanej w powszechnym pionie prokuratury na szczeblu prokuratury apelacyjnej oraz braku odpowiednika szczebla prokuratury apelacyjnej w pionie prokuratury wojskowej. Przy jednakowym zakresie obowiązków prokuratorów prokuratury powszechnej i wojskowej w wydziałach ds. przestępczości zorganizowanej prawodawca postanowił skorzystać z upoważnienia przewidzianego w art. 116 ust. 6 ustawy o prokuraturze i zgodnie z art. 62 ust. 1 ustawy o prokuraturze zróżnicował wysokość wynagrodzenia prokuratorów wojskowej prokuratury okręgowej. Podstawę dla tego zróżnicowania stanowił odmienny zakres obowiązków służbowych, wynikających z wyznaczenia

poszczególnym prokuratorom wojskowej prokuratury okręgowej stanowisk służbowych w różnych jednostkach organizacyjnych tej prokuratury.

Zgodnie z art. 62 ust. 1 ustawy o prokuraturze „wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów zajmujących równorzędne stanowiska prokuratorskie jest równe; wysokość wynagrodzenia prokuratorów zajmujących równorzędne stanowiska prokuratorskie różnicuje staż pracy lub pełnione funkcje”. Jak już wspomniano powyżej, powód został powołany na stanowisko prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej. Powinien zatem otrzymywać wynagrodzenie, którego wysokość będzie kształtowana według zasad przewidzianych dla prokuratorów tego szczebla prokuratury wojskowej. Tymczasem, z racji skierowania na stanowisko służbowe w Wydziale [...] tej Prokuratury, powód otrzymywał wynagrodzenie w wysokości przewidzianej dla prokuratorów prokuratury apelacyjnej, ponieważ stanowisko służbowe powoda (wydział [...]) zostało zrównane pod względem wynagrodzenia ze stanowiskiem prokuratora prokuratury apelacyjnej. Jednakże stanowisko służbowe powoda w wydziale [...] nie jest stanowiskiem prokuratorskim, a przez to nie jest „innym równorzędnym stanowiskiem prokuratorskim” w rozumieniu art. 62 ust. 1ea ustawy o prokuraturze. Stanowisko to, z racji unormowania przewidzianego w Rozporządzeniu z dnia 3 lipca 2012 r. należy uznać za „pełnioną funkcję” w rozumieniu art. 62 ust. 1 ustawy o prokuraturze. W przeciwnym razie powołane rozporządzenie byłoby niezgodne z tym przepisem ustawy o prokuraturze, skoro ustawową zasadą jest równość wynagrodzeń zasadniczych prokuratorów zajmujących równorzędne stanowiska prokuratorskie.

Zaprezentowana powyżej wykładnia art. 62 ust. 1 ustawy o prokuraturze znajduje potwierdzenie w wyroku Sądu Najwyższego z 22 sierpnia 2012 r., I PK 64/12 (LEX nr 1350598). Przyjęto w nim, że prokuratorzy „przywróceni” na wcześniej zajmowane lub równorzędne stanowisko w powszechnej jednostce prokuratury nie zachowują wynagrodzenia przysługującego im w czasie pełnienia służby w Instytucie Pamięci Narodowej, ponieważ wysokość wynagrodzenia prokuratorów poszczególnych kategorii jednostek organizacyjnych prokuratury jest zdeterminowana przez przepisy, w szczególności art. 62 ust. 1 ustawy o prokuraturze. Rozporządzenie z dnia 3 lipca 2012 r. wprowadzało od tej zasady odstępstwo, podyktowane przedstawionymi powyżej względami. Zniesienie

Wydziału [...] w Wojskowej Prokuraturze Okręgowej powoduje, że straciło rację bytu zróżnicowanie wysokości wynagrodzenia prokuratorów powołanych na stanowiska prokuratorskie w Wojskowej Prokuraturze Okręgowej w zależności od wykonywanych czynności służbowych w różnych jednostkach organizacyjnych tej prokuratury, dozwolone na podstawie art. 116 ust. 6 w zw. z art. 62 ust. 1 ustawy o prokuraturze. Nie można w konsekwencji uwzględnić argumentacji powoda odnoszącej się do ochrony jego praw nabytych do wynagrodzenia w dotychczasowej wysokości.

Z uwagi na treść podstawy skargi kasacyjnej powoda jedynie na marginesie można zauważyć, że zasadą prawa pracy jest dopuszczalność jednostronnego obniżenia przez pracodawcę wynagrodzenia pracownika wyłącznie za wypowiedzeniem. Dlatego w razie braku określenia okresu wypowiedzenia przez przepisy prawa dopuszczające jednostronne obniżenie wynagrodzenia przez pracodawcę, należy na zasadzie analogii stosować odpowiednie przepisy o wypowiedzeniu warunków pracy lub płacy. Zasadę tę Sąd Najwyższy stosował do wypadku „przywrócenia prokuratora na wcześniej zajmowane stanowisko”, jeżeli w wyniku tego „przywrócenia” obniżeniu ulega wynagrodzenie zasadnicze (wyrok Sądu Najwyższego z 22 sierpnia 2012 r., I PK 64/12, LEX nr 1350598.). Na tej podstawie przyjęto, że „przywrócenie na wcześniej zajmowane stanowisko” mogło być dokonane tylko za stosownym uprzedzeniem. Z powyższego poglądu wynika, że w okolicznościach niniejszej sprawy, powodowi przysługiwało jedynie roszczenie o zapłatę kwoty rekompensującej szkodę poniesioną wskutek niewypłacania mu wynagrodzenia w wysokości należnej w okresie wypowiedzenia (uprzedzenia).

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

kc